Перше осені слово —
Перший лист на землі.
За Дунаєм дзвінковим
Тихі гори в імлі.

А за тою імлою
Є прозора блакить.
А за тою стіною
Україна не спить.

Знову душу на ключик,
Знову кажу: мовчи!
Думи в вервечку кручу.
Їх давно я навчив

Не коритися болю,
Коли біль, як вода,
Коли йду за судьбою,
Як за щастям біда.

Але серце, мов жайвір,
Тріпотить, де зоря.
Заколисує жаль мій
Україна моя.